

ויעשהו עגל מסכה ויאמרו. לא כתיב, אלא ויאמרו, אלא ויאמרו, שאהרן לא אמר דבר. שנינו, מאה ועשרים וחמש קנטרים היו בו. איך כתוב ויקח מידם? וכי בידם היו כל הקנטרים הללו? אלא מפלל של אותם קנטרים לקח מלא ידיהם, ואותו מעט התעלה על הכל כאלו הכל היה בידיהם.

בא וראה מה כתוב, וירא אהרן ויבן מזבח לפניו. אי חסיד קדוש, כמה רצונך היה לטוב ולא ידעת להשמר. פיון שזרקו לאש, התחזק פח הצד האחר שם באש, ויצאה דמות שור, כמו שנאמר בשתי המשכות של הצד האחר. מיד - וירא אהרן. מה זה וירא אהרן? ראה שהצד האחר התחזק. מיד - ויבן מזבח לפניו. שאלמלא הקדים ויבנה המזבח הזה, העולם היה חוזר להרפנו. לרסטים שהיה יוצא לאבד ולהרג בני אדם, ראה לגיון המלך שאותו הרסטים יוצא בכח חזק, מה עשה אותו לגיון? שדל את המלך לצאת לדרך, ומשך אותו הלגיון לאותה הדרך. כשעדין הרסטים הולך באותה הדרך, ראה דמות המלך עומדת לפניו. פיון שראה את המלך שהיה הולך לפניו בדרך, מיד נרתע וחזר לאחור.

כך וירא אהרן שהצד האחר מתגבר, אחז ברפואה והחזיק בצד הקדשה ושם אותו לפניו. פיון שראה הצד הרע את דיוקן המלך שעומד לפניו, מיד חזר לאחור ונחלש כחו וחילו, שהרי התחזק, (מיד ויבן מזבח לפניו) והמזבח הזה התגבר, ונחלש הצד האחר. בא וראה מה כתוב, ויקרא אהרן ויאמר חג לה' מחר. חג לה', ולא

ויעשהו עגל מסכה ויאמרו. (שמות לב) ויאמר לא כתיב, אלא ויאמרו, דאהרן לא אמר מדי. תנינן, מאה ועשרים וחמש קנטרין הוּו ביה. היה פתיב ויקח מידם, וכי בידם הוּו כל אליון קנטרין. אלא מפלל דאינון קנטרין נטלו מלי ידיהו. וההוא זעיר, אסתלק על פלא, כאילו הוה כלל בידיהו.

הא חזי, מה כתיב וירא אהרן ויבן מזבח לפניו. אי חסידא קדישא, כמה רעותך הוה לטב, ולא ידעת לאסתמרא. פיון דארמי ליה בנורא, אתתקף חילא דסטרא אחרא תמן בנורא, ונפק (דף קצ"ג ע"א) דיוקנא דשור, כמה דאתמר בתרין משיכין דסטרא אחרא. מיד וירא אהרן. מהו וירא אהרן. חמא דסטרא אחרא אתתקף, מיד ויבן מזבח לפניו, דאלמלא דאקדים ויבנה מזבח דא, עלמא אתהדר להרפנא.

לרסטים דהוה נפיק לקפחא ולקטלא בני נשא, חמא לגיונא דמלפא, דההוא לסטים נפק בחילא תקיף מה עבד ההוא לגיונא, אשתדל בהדי מלפא לנפקא בארחא. ומשיך ליה ההוא לגיונא בההוא ארחא, עד דאזיל ההוא לסטים בההוא ארחא, חמא דיוקנא דמלפא קאים קמיה, פיון דחמא ליה למלפא דהוה אזיל קמיה בארחא, מיד נרתע ואהדר לאחורא.

כך וירא אהרן דסטרא אחרא אתקף, אחיד באסוותא, ואתקיף בסטר קדושה ושוי ליה קמיה. פיון דחמא סטרא בישא דיוקנא דמלפא דקאים קמיה, מיד אהדר לאחורא, ואתחלש תקפיה וחיליה, דהא אתתקף, (מיד ויבן מזבח לפניו) ומזבח דא אתגבר, ואתחלש סטרא אחרא.

הא חזי מה כתיב ויקרא אהרן ויאמר חג לי' מחר. חג לי', ולא